

χειρί, ὅπρκει μόνω, βάζαντε ποιήσας, καὶ επ' αὐθέντων ὀππάς εἰσιτεῖτο, καὶ παύτων μὲν τῷ πολυτελῶν ἀπείχετο. ὅσα δέ δύτελέσαται, καὶ τοῖς πανεπάτοις τῷ στρατιώτῃ Ἀμαρῇ, τότοις ἔχειτο. συστρατιώτης τε ὑπὸ αὐτῷ μαλῶν ἡ βασιλεὺς καλέμφρος, χαίρειν κροσσεποιεῖτο. τὰ πλεῖστά τε αὐτοῖς συνάδονται πατρῷ, απανίστηματος ἡ ἵππη βουβαίνων, τάπε τὸπλα βασάζων ἐαυτῷ. ἐσὶ δὲ ὅτε καὶ τὰ τῷ στρατοπέδῳ σύμβολα, ἕπιμήκη ὄντα καὶ χρυσοῖς ἀπάντημασι πολοῖς κεκοσμημένα, μόλις ωστὸ τῷ γλυκοτάτων στρατιωτῷ φερόμενα, ἐπιθείς τοῖς ὄμοισι ἐφερεν αὐτός. δέ τοι δὴ ταῦτα καὶ τὰ τότοις ὄμοια, ὡς στρατιωτικὸς ὑπὸ αὐτῷ ἐφιλεῖτο, καὶ ὡς ψυραιῶν ἐθαυμάζετο. καὶ οὐδὲ λᾶς θαύματος ἀξιον, ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι, ψυραιῶν πόνων ἀσκησις τοσαύτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Επεὶ δὲ τὰ καθόδη τῷ Ισραὴλ στρατόπεδα διώκησε, κατῆλθε τε εἰς Θράκην, Μακεδόνα γετνιῶσαν, δέδυτος Αλέξανδρος λᾶς, καὶ τούτη μηίμην αὐτῷ παντοίως αὐτονεώσατο, εἰκόνας τε καὶ αὐδεραίτας ἐν πάσαις πόλεσιν αὐτοῖς εκέλεσε. τούτη τε Ρώμην ἐπλήρωσεν αὐδεραίτας καὶ εἰκόνας, ἐν τῷ Καπετωλίῳ, καὶ ἐν ἀλλοι

ιεροῖς τῆς πόρος Αἰλέζανδρου συμμαχίας. ἐθ' ὅτι
 πατέρες δὲ καὶ χλδίνες εἰδομενοὶ αἴξιας εἰκόνας ἔνι γε
 φαῖς, αἵρεσις σώματος, ψάθη φερεία κεφαλῆς
 μιᾶς, ὄψεις ἡμιτόμης δύω, Αἰλεζανδρύτε παῖ
 Αἰγανίγε. περούσει δέ αὐτὸς ἐν Μακεδονικῷ χή-
 ματι, παυσίσαυτε δὴ τὴν κεφαλήν φέρων, καὶ
 χρηπιδᾶς ψυδόδύμινος. δὴ λεζάμινός τε νεωνίας καὶ
 σρατόστας, Μακεδονικῶν ἐκάλει φάλαγγα, τὰς
 τε ἡγεμόνες αὐτῆς φέρει τὰ τέλη ἐκείνης σρατη-
 γῶν ὄνόματα. Λέπτο τε Σπάρτης μεταπεμψάμινος
 νεωνίας, Λακωνικὸν καὶ Πιτανάτων ἐκάλει λόχον.
 ταῦτα δέ ποιήσας, τάπε τοις πόλεσι διοική-
 σας, ὡς ἐνεδέχετο, ἤπειχθη εἰς Πέργαμον τῆς
 Αἰσίας, χρήσασαι βουλόμινος θεραπείας τῷ
 Αἰσκληπιῷ. ἀφικόμινος δὴ ἐκεῖ, καὶ εἰς ὅσον ἦ-
 θελε, τέλη ὄνειράτων ἐμφοριθείς, ἥκει εἰς Ι-
 λιον. ἐπελθὼν δὲ πάντα τὰ τῆς πόλεως λεί-
 φανα, ἥκει δὴ τὸν Αἴχιλλέως τάφον, σεφά-
 νοις τε κοσμήσας καὶ αὐθεσι πολυτελῶς, πάλιν
 Αἴχιλλέα ἐμιμεῖτο. Ζητεῖ τε καὶ Πάτροκλόν τινα,
 ἐποίησέ τι τοιότον. οὗτος τοις τέλη ἀπελθε-
 ρων φίλατος, Φῆτος μὲν ὄνομα, τῆς δὲ βασι-
 λείας μηίμης προετώς. οὗτος, οὗτος αὐτὸς ἐν Ι-
 λίῳ, ἐτελόστοις, ὡς μὲν τινες ἔλεγον, φαριά-
 κω ἀναρεθείς, οὐδὲν ὡς Πάτροκλος ταφῇ. ὡς
 δὲ ἕτεροι ἐφασκον, νόσῳ διεφθαρείς. τότεν κο-
 μιδιῶνται κελδέει τὸν νέκαν, ξύλων τε πολλῶν
 ἀνθροιδιῶν πυραύ. δηθείστε αὐτὸν ἐν μέ-
 τῳ, καὶ παντοδαπτὸς ζῶα κατισφάξας, ύφεντε,

καὶ φιάλην λαβὼν, πούδων τε τοῖς αὐτέρωις, εἴ-
χετο. παίνετε ὡν Φιλοκόρσης, πλόκαμου ἐπιθῆ-
ναι τῷ πυρὶ ζητᾶς, ἐγελάτῳ πλιὰν ὡν εἶχε
ἔριχῶν, ἀπεκείρατο. Εἶπύνει δὲ καὶ σραπυῶν μά-
λιστα, Σύλλαν τὲ τὸν Ρωμαῖον, καὶ Αὐγίβαν τὸν
Δίβλων αἰδειαίτες τε αὐτῷ, καὶ εἰκόνας αὐτέση-
σιν. Απάρας δὲ τῆς Ιλίου, δῆστε τῆς ἄλλης Α-
σίας καὶ Βιθυνίας, τῷ τε λοιπῶν ἐθνῶν, κα-
κεῖσε διοικήσας τὰ πράκτεα, εἰς τὴν Αὐτιό-
χειαν ἀφίκετο. ἔκειτε ὑποδεχθεῖς πολυτελῶς,
καὶ διαβέβιτας χρόνον τινὸς, ἥπι τέλι Αλεξανδρεῖα
εσελέπετο, πρόφασιν μὲν ποιέμμυρος ποθεῖν τέλι
ὑπὸ Αλεξανδρῷ κτιθεῖσαν πόλιν, καὶ τῷ Θεῷ
χρήσαθαι, ὃν ἔκεινοι σέβοσιν ἔχαιρέτως. δύω
ἡδὲ πάῦτα ὑπερβαλλόντως προσεποιεῖτο, τέλι τε τῷ
Θεῷ θρησκείαν, καὶ τέλι τῷ ἥρως μνήμην. γέ-
νατόμβας τε ψυν κελδεῖς ἀδεσκελαθῆναι, ἀνα-
γισμάς τε παντοδαπάς. ὡς δὲ διηγείλη τῷ τῷ
Αλεξανδρέων πλήθει, φύσει μὲν ὅντι τὰς γνώ-
μας καφοτάτω, καὶ ἥπι τοῖς βραχυτάπις ράσα
κινημάτῳ, τότε δὲ σέξεπτόνυτο, τὸν τῷ βασιλέως
ώταδιν τε καὶ εὔνοιαν παθεμόμυροι. υποδοχὴ δὲ
παρεσκενάζετο, οἷαν μηδεὶς πάποτε βασιλεῖ
μένειν φασί. πάσις τε ἡδὲ μάσης ὄργανα πα-
ταχτὸς διακείμηνα ποικίλου ἥχον εἰργάζετο, ἀρω-
μάτων τε παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες
δέωδίαι. παρεῖχον ταῖς εἰσοδοῖς, διὰδεχίαις τε
καὶ αὐθέων βολαῖς ἐτίμων τὸν βασιλέα. ὡς δὲ
εἰσῆλασσε εἰς τέλι πόλιν σὺν πατὶ τῷ σρα-

πόλιν, περώτου εἰς τὸν γεῶν αὐτέλθων, πολλὰς ἐκτόμβας κατέθυσε, λιβάνω τε τὰς βαυμάς ἐσώρθησε. ἐκεῖθεν δὲ λέλθων εἰς τὸ Αλεξανδρεῖαν, τών τε χλαμύδας, ὡς ἔφερεν ἀλεργῆς, δακτυλίας τε ὃς εἶχε λίθῳ τιμίῳ, ζωτῆρας τε καὶ εἴτι πολυτελεῖς ἔφερε, θύρελων ἐστή, ἐπέδηκε τῇ εκείνῃ σορῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Αδὴ ὄρῶν ὁ δῆμος ὑπερέχαιρε, πανυχίζων τε καὶ ἔορτάζων. ὅπερ εἰδὼς τὸν τάξιν βασιλέως λανθάνοντα γιώμενον. παῦτα γὰρ πάντα. ἐκεῖνος ὑπεκείνατο, βαλόμυρος τὸ πλῆθος αὐτῷ διαφεύγειρε. ή δ' αἵτία τῷ λανθάνοντος μίσγες τοιχόετις ὢ. ἀπηγγέλλετο ἀυτῷ διαβέβοντι ἐπὶ τῆς Ρώμης ἔτι, καὶ τῷ ἀδελφῷ θεόντος, καὶ μετὰ τὸν ἐκείνῃ φόνον, ὅτι ἄρα εἰς πολλὰ εἰς αὐτὸν διτεσκάψαντες. πεφύκασι δέ πως εἶναι φιλοσκάμονες, καὶ λέγοντες δύσοχως παρεργάτας, ηπαδιάτας, ἀπορρίπτουστες εἰς τὰς ὑπερέχοντας πολλὰ χαείστα μεντὸν αὐτοῖς δοκεῖντα, λυπηρὰ δέ τοῖς σκωφεῖσι. πῶν δὲ τοιχῶν πνίζει μάλιστα, ὅσα ἐλέγυχει τῶν ἀμαρτμάτων τῶν ἀληθείαν. Πολλὰ τοίνυν αὐτὸν ἐκείνων σκωψαύτων, ἐς τε τῶν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῖς, καὶ τῶν πρεσβύτων Ἰωάννου καλούμένων,

ἐκεῖνον δὲ χλδαζόντων, ὅτι δὴ μικρὸς ὁν Α'-
λέξανδρον καὶ Α'χιλλέα, γῆμανοπάτες καὶ μεγίστας
ἥρωας, εἴμιμεῖτο. Τοιαῦτα τινα παιζεν ἀυτῷ δο-
κύντων, ὀλέθρεια καὶ ἐπίβλα κατ' αὐτῷ σκέ-
ψαθαι τὸν Α'ντωνίνον λιώγησαν, φύσει ὄντα
οργιλον καὶ φρυγικώτατον. συμπανγυγίσας τοίνυν
αὐτοῖς, καὶ συμερτάσας, ως εἶδε πᾶσαν τὴν
πόλιν πλήθες μεγίστη πεπληρωματίην, τῷ διπό-
πάσις θέλει αὐτὴν χώρας ἐκεῖ συμελθόντων
δῆλον προσχάρμιατος, πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἰς τὰ
πεδίαν κελεύει συμελθεῖν, φύσας εἰς τὴν Α'λε-
ξανδρά τιμην φάλαγγα βάλειν συστήσας,
ἀστερ Μακεδονικὴν καὶ Σπαρτιάτων, γάπω καὶ τὰ
ἥρως ἐπωνύμια. κελεύει δὲ σιχιδὸν τὰς νεανίας
πάντας δῆκτιναι, ως αὐτὸν ἐπελθὼν ἔκαστον, ίδη
πῶς τε ἡλικίας ἔχοι, καὶ μεγέθες σώματος καὶ
δέξιας εἰς σρατείαν ἐπιτιθείται. ταύτας ἀντα-
ταῖς ψυστράχεσσι πιστόσαντες οἱ νεανίαι πάντες,
ἔσικότε τε ἐλπίσαντες δῆλον τὴν πρεπάρεσ-
σαν παρ' αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν τιμὴν, συμμελθούν
ἄμα γονεῦσί τε καὶ ἀδελφοῖς, συνδομήσοις ἀυτῷ
ταῖς ἐλπίσιν. ὁ δὲ Α'ντωνίνος διεσώτας αὐτὸς
ἐπών, ἐκάστη ἐφαπτόμενος, καὶ ἄλλο ἄλλο λέ-
γων ἐγκάρμιον, παρῆν, εἴς αὐτὸς ἔτε τε
όρωντας, γάπε προσδοκῶντας, τὸ σρατόν τικὸν
παντὸν ἐκυκλώσατο. ως δὲ ἐτεκμίρατο ἦδη αὐτὸς
εἶναι αὐτὸν τῷ δηπλων πλειλημματίης, καὶ ὥ-
αστερ ἐν δικτύοις σεσαγγεύσματίης, ἐπελθὼν
πάντας, αὐτὸς μὲν ὑπεξέρχεται, μετ' ἵστερον

φρύρας πεδίοντι εἰσεπέσθιεν· υφ' αὐτοῦ δὲ σημεῖῳ περού
πεσόντες πανταχόθεν οἱ σρατιῶται, τινὲς δὲ
μέσω πᾶσιν νεολαίαν, καὶ εἴτινες ἄλλως πα-
ρῆσαν, παντὶ βόπῳ φόνων αἰνιρρήσιν, ὡπλι-
σμοῖσι τε ἀόπλας καὶ πανταχόθεν πεδίοις ειλιφό-
τες. τοῦτο δὲ σρατιωτῷ οἱ μὲν ἐφόνδουν τούτων
οἱ δὲ ὥρυττον ὁρύγματα μέγιστα, ἔλκον-
τές τε τούτους ἐμπίπτοντας ἐνέβαλλον, πληρώντες
σωμάτων, καὶ τὸν γῆν ἐπιχέοντες, μέγιστον ἦγε-
ρον ταχέως πολυάρδειον, πολλοί τε καὶ οἵμιδυῆ-
τες εἰλκύθισαν, ἕτι τε ἄριστοι συνεχώδησαν.
ἄλλα μὲν καὶ τοῦτο σρατιωτῷ ωκεανοῖς περιστα-
πώλιστο. ὅσοι γὰρ ἔτι ἐμπνέοντες, καὶ διω-
μεως μετέβιως ἔχοντες συνωθόντο, πεπλε-
κόμδοι συγκαθεῖλκον αὐτός. τοστοις δὲ ἐγέ-
νετο φόνος, ὡς ῥείθροις μῆματος δῆλος. τὸ πεδίον,
τὰς τε ἐκβολὰς τὸ Νείλον μεγίστας ὅσας, τὸν τε
πεδίον τινὲς πόλιν αἴγιαλὸν πάντα φοινιχθεῖσι.
τοιαῦτα δὴ ἐργασάμδοις τινὲς πόλιν, ἀπάρας
εἰς Αὐτιόχειαν ἀφίκετο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Επειθυμίσας δὲ μετ' όπλον Παρθικὸς κλι-
σῆναι, καὶ Ρωμαίοις ἐπιτιεῖλαι ώς χειρωσάμε-
νος τὰς καὶ τινὲς Αὐτολέων Βαρβάρες, καί τοιγε
ὅσης εἰρίωντος βασιείας, μηχανᾶται τοιόνδε τοι.
Ἐπιτιεῖλαι τῷ βασιλεῖ Παρθικών (Αρτά-
βα-

βασις δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ) πέμπει τε φρεσ-
βείαν, καὶ δῶρα πάσις ὑλης τε πολυτελῆς καὶ τέχ-
νης ποικίλης. τὰ δὲ χράμματα ἐλεγον,, ὅτι δὴ
βέλεται ἀγαγέαται αὐτῷ τὸν θυγατέρα περὸς
γάμου. ἀρμόζειν δὲ αὐτῷ, βασιλεῖ τε καὶ βα-
σιλέως γένος, μὴ ἴδιωτε τινὸς καὶ δύτελλῆς γαμ-
βρὸν γέμεθαι, ἀγαγέαται δὲ βασιλίδα τε, καὶ
βασιλεῶς μεγάλης θυγατέρα. δύω δὲ ταῦτας
ἀρχαῖς εἶναι μεγίστας, τὸν τε Ρωμαίων καὶ τὸν
Παρθυαίων· ἃς συναχθείσας κατ' ὄπιγματίαν,
μικρέτι ποταμῷ διωρισμένας, μίαν ποιήσειν ἀρ-
χεῖν αἰανταγώνισον. Τὰ γὰρ λοιπὰ βάρβαρα
ἔστιν, ὅσα νῦν ψεύται ταῖς τάτων βασιλείαις,
δύχλωται ἐσεδαι αὐτοῖς, καὶ τὰ ἔθυτα καὶ καὶ τὰ
συστίματα ἀρχόμενα. εἶναι δὲ Ρωμαίοις μὲν
πεζὸν στρατὸν, καὶ τὸν δῆλον δοράτων συστάθμενον μάχην
αἰανταγώνισον, Παρθυαίοις δὲ ἵππον τε πολλὴν,
καὶ τὸν δῆλον τόξων εὔσοχον ἐμπειρέαν. ταῦτα δὲ
συνελθόντα, πάντων τε οἵς πόλεμος κατορθώσαντας
συμπνεόντων, ράδιως αὐτὸς ὑφ' αὐτοῖς διαδίμα-
τι βασιλέσσειν πάσις οἰκυμένης. τάτε παρ' ἐκεί-
νοις φυόμενα ἀράματα, ή θαυμαζόμενα ὑφάσ-
ματα, ή καὶ Ρωμαίοις μεταλλέουμενα, ή δῆλον
τέχνης ἐπαντίμα, μικρέτι μόλις καὶ απανίζοντα,
λανθάνοντά τε δι' ἐμπόρων κομιδήσεδαι. μιᾶς
δὲ γῆς τοῖς καὶ μιᾶς τεχνοῖς, κοινῇ καὶ ἀκάλυ-
πτον ἀμφοτέροις τὸν διπόλαυσιν ἐσεδαι..,, Τοιύ-
τοις αὐτῷ χράμματιν ἐντυχὼν ὁ Παρθυαῖος,
τὰ μὲν πρῶτα αὐτέλευτε, φάσκων όχι ἀρμόζειν

Ρωμαίων γάμου βάρβαρον. τίνα δὲ σεθαύσιμην φωνίαν ἔν αὐτοῖς, μήτε τῆς ἀλλήλων φωνῆς συνιεῖσιν, εἴ τε δικύτη καὶ σκοδῇ διχφέρεσιν ἀλλήλων; εἶναι δὲ οὗτοί Ρωμαίοις δέπαζίδας πόλεις, ἣν τινὸς διπλεξάθαι, διώατ' αὐτῷ θυγατέρα, οὗτός τε αὐτῷ Αρσακίδας, καὶ μὴ δεῖν μηδέτερον φύος νοθόδεσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Τὰ μὲν δὲ γέννητα παιάντα διπλέλλων, παρηγένετο. ἐγκεμψύς δὲ τῷ Αὐτωνίῳ, δώροις δὲ πολλοῖς καὶ ὄρκοις τὴν πρὸς τὸν γάμον συαδήντες καὶ εὔροιαν πιστύμενος, πείσθεται ὁ βάρβαρος, καὶ δώσειν τε ὑπιχνεῖτο, καλεῖτε γαμβρὸν ἐσόμυρον. Διδραμέστης δὲ τῆς φύμης, οἱ μὲν βάρβαροι διβέπιζον παιάνα εἰς τὸν ἀποδοχὴν τῷ Ρωμαίων βασιλέως, ἔχαιρόντες εἰρήνης αἰώνιας ἐλπίδι. ὁ δὲ Αὐτωνίος, διχβάς τὰς ποταμάς ἀκωλύτως, εἰσελάσας εἰς τὸν Παρθυαίων γῆν, ὡς ἴδιαν ἥδη, πανταχοῦ θυσιῶν αὐτῷ προσαγόμενον, βαμῶν τε ἐτεμψύμενον, ἀρωμάτων· καὶ θυμιαμάτων παντοίων προσφερομένων, χαίρειν τοῖς γινομένοις ωδὴ τῶν βαρβάρων προσεποιεῖτο. Ως δὲ προχωρήσας, τότε πλεῖστον τῆς ὁδοιπορίας αὐστηρός, ἥδη τοῖς βασιλείοις τῷ Αρταβανίᾳ ἐπλησίαζεν, ἥκι αἰαμείνας ὁ Αρτέβαος,

βαρος, υπέλατετο αὐτῷ ὃν τῷ πρὸ τῆς πόλεως πεδίῳ, δεξιώμανος νυμφίον μή τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτῷ. Παῦ δὲ τὸ πλῆθος τῷ Βαρβάρων, αὐθεσι τοῖς ἐπιχωείοις κατετεμαθόν, ἔδητι χυσῷ καὶ βαφῇς δύσφοροις πεποικιλμάνον, ἐώρταζε, πρόστε αὐλαῖς καὶ σύεγγας, τυμπάνων τε οὐχεῖς, εσκίρτων δέρυθμως. Χαίρεσι γὰρ πιαιάτιν τινὰ ὄρχησιν κινύματοι, ἐπαὶ οὐνα πλεῖον, ἐμφοριδῶσιν. Ως δὲ παῖσιν πληθε τὸ πλῆθος, τῷ τε ἵππων ἀπέβιται, φαρέβαστε καὶ τόξα διπλέματοι, πολὺς πονδᾶς καὶ κύλικας εἶχον, (πλεῖστον δὲ πλῆθος τῷ Βαρβάρων ἕθροιστο,) καὶ ὡς ἐτυχον ἀπάκτως εἰσήκεσαν, γένοι μὴ ἀτοπον προσδοκῶντες, ποδὸν δὲ ἐκαστος ἰδεῖν τὸν νυμφίον. τότε οὐφειτὶ σημείῳ κελεύει ὁ Αὐτονῆρος τῷ ἴδιῳ σράτῃ ὄπιδραμεν, καὶ φορέειν τὸς βαρβάρων. ἐκπλαγήτες δὲ τῷ πράγματι, παιόμαροι τε καὶ τιβωσκόμαροι εἴθαποιτο. Αὐτόστε Αρτάβανος, ἀρπαγεῖς τόδο τῷ πολὺ αὐτὸν δορυφόρων, ἵππαρητες εἰπεῖσ, ἀπέδρα μόλις μετ' ὀλίγων. πω τε ἐπικρείσ, ἀπέδρα μόλις μετ' ὀλίγων. τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐκόπτετο τῷ Βαρβάρων, γέτε τὸς ἵππων ἔχόντων, οἷς χωνται μάλιστα. (Διπεβεβηκότες γὰρ εἰσήκεσαν, αὐσύτες ἐκείνες νέμαται) γέτε δρόμῳ χίσανται διωαμέτρους φυγήν, ἐμποδιζόσις αὐτὸς τῆς πενταν ποσὶ χαώς ἐδῆτος. Φαρέβαστε καὶ τοξεῖς ποσὶ χαώς ἐδῆτος. Φαρέβαστε καὶ τοξεῖς εἴχον. τί δὲ ἔχηζον αὐτῷ πορὸς γάρματος; πολυων δὲ ἐργασάμαρος ὁ Αὐτονῆρος φόρμας;

νον τῇ Βαρβάρων, λείατε καὶ αὐχμαλώτες παμπλιθεῖς συλλαβῶν, ἀπήνει, μιδσυὸς αὐτῷ αὐθέτεωτος, κάμας τε καὶ πόλεις ἐμπιστράδες οἰκοσίαν τοῖς σρατιώταις, ἀρπάζειν τε ἔκαστον, ὁ διώκται καὶ ὁ βάλεται αὐτὸς κτίσανται. τοιάτῳ μὲν δὴ πάθει ἐχύσαντο οἱ Βάρβαροι ωροσδοκηθεῖτι. Οὐ δέ Αὐτονῖνος, ὅποι πολὺ τῆς Παρθενίων γῆς ἐλάσσας, οἴδη καὶ τῷ σρατιώτῳ κεκμικότων εὖ αὐτῷ τῷ ἀρπάζειν καὶ φουδίειν, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν. ἔκει δὲ γενόμενος, ὅπιστέλλει τῇ τε συγκλίτῳ καὶ τῷ Ρωμαίων δίμῳ, πᾶσαν αὐτοὺς κεχειρωθεῖται, καὶ τῆς ἐπέκεινα βασιλείας πάντας αὐτῷ αθεκανεχωρικούσι. οὐ δὲ σύγκλιπτος, ὃκ ἀγνοεῖτες μὲν τὰ πεφράγματά (λαθεῖν γάρ εἴργα βασιλέως ἀδιώκοντον), πλιὼν, δέσι καὶ κολακείᾳ, θιφίζονται αὐτῷ πάσας τιμὰς ὅπινικίς. διέβιβε δὲ μὲν ταῦτα εὖ τῇ Μεσοποταμίᾳ ὁ Αὐτονῖνος, οὐκοχείας χολάζων, καὶ οὐδέ παντοδαπά αὐτέρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.

Ησαν δέ αὐτῷ ἐπάρχοντες τὸ στρατικόδημον. ὁ μοῦ φρεσβύτης πάνυ, τὰ μὲν ἄλλα ἴδιώτις, καὶ πολιτικῶν θραγμάτων ἀπείρως ἔχων, στρατιωτικὸς δὲ γεγμῆθαι δοκῶν, Αὐδυντος ὄνομα αὐτῷ. ὁ δὲ ἕτερος, Μακοῖνος μὲν ἐκαλεῖτο, τῷ δὲ ἀγορᾷ ἢντας ἀπείρως εἶχε, καὶ μάλιστα νόμων ἀπίστημις. εἰς τότον τὸν, ὃς μηδὲ στρατιωτικὸν, μηδὲ γρυναῖον, δημοσίᾳ πολλάκις ἀπέσκωπτε, καὶ μέχρις αὐχράς βλασφημίας. ἐπεὶ δὲ ἦκαν αὐτὸν καὶ διαίτῃ εἰλθεῖσιν χώματον, καὶ τὰ φαῦλα καὶ ἀπερρίμμια τῷ εδεσμάτων καὶ ποτῷ μυστατόματον (οἵστις· ὃς στρατιωτικὸς δὴ ὁ Αὐτωνῖνος ἔχειρε) χλαμύδιον, ἣ τινας ἄλλους ἐθῆται ἀμφιεστάμψον αἱσθέτερων, εἰς αἰανδρείαν καὶ θύλειαν νόσον διέβαλλεν, αἱεί τε ἀποκτεῖνταις ἡπείλει. ἀπερρίμμιον δέ τοι φέρων ὁ Μακοῖνος, πάνυ ἥδαλλε. Συνέβη δέ τι καὶ τοιότερον. (Ἐδει τὸν ἄρα τέλος λαβεῖν τὸν Αὐτωνίνα βίον) πειραγότερος δὲ ὁν, τὸ μόνον τοὺς αἰθρώπων πάντας εἰδούσας ἡθελεν, ἄλλα καὶ τὰς θεῖας τε καὶ δαιμόνια πολυθραγμονεῖν. αἱεί τε πάντας ὑπωπτόσιν, ὃς ἀπίβυλοντας, χιτινοῖσι τε πάντων σκεφορεῖτο, τάς τε πανταχόθεν μάγες καὶ αἴστρονόμις τε καὶ θύτας μετεπέμπετο· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἐλαύθανε τῷ πίν

γοντείαν ταύτην ὑπιχνυμένων. Εποπτάων δὲ αὐτὸς ὡς τὸν ἀληθῆ αὐτόν, ἀλλὰ περὶ κολακείαν θεωρίζοντας, βπιστέλλει Ματερνιανῷ τίνι, τότε πάσας ὑπ' αὐτῷ ὃν Ρώμη περάξεις ἔγκεχεισμένον, πιστοπότως εἶναι δωκῶντι φίλων, καὶ μόνων κοινωνῷ τῷ λατερρήτῳ. κελδέει δὲ αὐτός, Μάγων τὸν αἰρίσκος ζυπίσαντι, νεκύα τε χριστάμψον, μαθεῖν θελεῖ τὸ τέλας τὸ βίσιον αὐτῷ, καὶ μή τις αἴρα διπλασίοι τῇ ἀρχῇ. Οὐ δέ Ματερνιανός, χριστάμψος αἰδεῶς τοῖς ψάδοις τὸ βασιλέως κεκαλύπτεισιν, εἴ τε ὅντως αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεωρισάμπων, εἴ τε ἀλλως συσκελαζόμενος τὸν Μακεῖνον, βπιστέλλει τῷ Αὐτωνίῳ, διπλασίειν τῇ ἀρχῇ τὸν Μακεῖνον, καὶ δεῖν αὐτὸν διποσκελάσανται. ταῦτα τὰ γεάμματα διποσκελάμψος, μηδὲ καὶ ἔτερων διπισολῶν, καὶ τὸ ἔθος, δίδωσι τοῖς διάκονοις ζυστινοῖς, ὡς εἰδόσιν, ἀφέρεσι. τῷ δὲ σωτήρει τάχει τῆς δόδοιποείας ἐκεῖνοι χριστάμψοι, ἐφίσανται τῷ Αὐτωνίῳ, ἥδη τε σκόλεις λειόχες αἰειληφότι, καὶ τῷ ἄρματος διπλαίνοντι, περσκομίζοσι πάντα τὸν συδεσμὸν τῷ διπισολῶν, ὃν αἱς λῦ καὶ τὰ καὶ τὸ Μακεῖνον γεάμματα. οὐδὲ Αὐτωνίος τελείωρος οὐδὲν καὶ τελείωρος πολλάκις δὲ τῷ το κελδέειν ἦν συνίθεεις αὐτῷ. καὶ οἱ μὴν ταῦτα περοσάξας, εἴχετο

τῇ προκειμένῃ. ὁ δὲ Μακεῖνος καθ' αὐτὸν γε-
νόμηνος, τὰς τε ἄλλας ὅπιλύεται ὅπιστολάς· πε-
ειτυχῶν δὲ καὶ τῇ καθ' αὐτῷ Θανατοφόρῳ, ὅρᾳ
προύπτον κίνδων ὅπικείμερον. εἰδώς τε τὴν Αὐ-
τωνίνη τὸν Θυμὸν, καὶ τὸ φενικὸν ὅπι τοιοῖς-
δε γεάμμασι, καὶ πρόφασιν αὐτῷ σύλογον ἕ-
παρχόσαν, τὸν μὲν ὅπιστολων ὑφαρεῖται· πε-
εὶ δὲ τῷ λοιπῷ ἀπαγγέλλει, ὡς εἴς την σώη-
σει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ.

Φοιβιθεὶς δὲ μὴ καὶ δεύτερον ταῦτα ὁ Ματερ-
νιανὸς ἔπιστείλη, δρᾶσαι τι μᾶλλον ἡθέλησεν,
η, αὐτομείνας, παθεῖν. πολυάδη τότε. οὗτοι
έκαποντάρχης (Μαρτιάλιος δὲ ὄνομα αὐτῷ)
τῷ σωματοφυλάκων τῷ Αὐτονίνῳ δεῖ παρεπό-
μενος αὐτῷ. Τότε τὸν ἀδελφὸν πρὸ ὅλίγων οἱ-
μερῶν αὐτοίκοι, διαβληθέντε μετ', εἰκέλευχθεί-
ται δέ. αὐτῷ τε τῷ Μαρτιαλίῳ ἐνύβεισεν, ἀν-
υαδρον αὐτὸν καὶ αὔχυνη καλῶν καὶ Μακείνα φί-
λον. Τότου ἔπισταμμος ὁ Μακεῖνος ἀλγοῦστά τε
σφεδρῶς ἔπι τῇ τῷ ἀδελφῷ αὐτορέσει, μὴ φέ-
ροντά τε τὰς εἰς αὐτὸν ὕβρεις, μεταπέμπεται.
Ἐθάρρει δὲ αὐτῷ, θεραπεύοντί τε αὐτὸν αὐτοῦ,
καὶ πολλὰ ὑπ' αὐτῷ διεργετιθέντι πείθει τε και-
ρὸν ἔπιδειον καταφυλάξαντα, διπλεύσαι ποὺς
Erodiano.

Erodiano.

L

A'ut*s*K.

Αὐτωνίῳ. ὁ δὲ ταῖς τε θυσίέσσι τῷ Μάκειν
αἰαπειθεὶς, μισῶν τε ἄλλως, καὶ τιμωρῆσαι θέ-
λων τῷ αδελφῷ, πάντα ποιήσαν αἰσχύνως ὑπι-
γνεῖται, καρόν ὅπιτέδειον δέρψαν. Σιωπὴ δὲ μητ-
ρὸς πόλιν τῆς σκέψεως πάντας, θελῆσαι τὸν Αὐ-
τονίον, οὐχὶ ιβουταὶ τῷ Κάρραις τῆς Μεσοποτα-
μίας, φρελθεῖν τῆς βασιλείας, ἀπελθεῖν τε εἰς
τὸν νεών τῆς Σελβίνης, λῷ μάλιστα οἱ ἐπιχώρειοι
σέβυσιν. αφεισήκει δὲ τῆς πόλεως ὁ νεώς πο-
λὺ, ὡς ὁδοιπορίας χρήζειν. σωὶς ἵππεῦσιν ἐν
οὐλίγοις (ἴνα δὴ μὴ πάντα τὸν στρατὸν σκύλῃ)
τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο, ὡς δὴ θύσας τῇ θεῷ θεῶ
ἐπανέλθοι. καὶ δὲ τελεῖ μέσην ὁδὸν, ἐπειχθεῖς
ὑπὸ τῆς γαστρὸς, λατοσκεῦαί τε πάντας κελδύσας,
αὐεχώρει σωὶς εἰς ὑπιρέτη, λατοσκευασόμενος
τὰς συνοχλοῦπα. πάντες τοιίων ἀπειράφησαν, καὶ
ὡς πορρώτατοι ἀπήνεσαν, τιμωὺς καὶ αἰδῶ τῷ γι-
γνομένῳ νέμοντες. Οὐ δέ Μαρτιάλιος, τὰς καιρὰς
πάντας οἰδεφυλάτπων, ιδών τε αὐτὸν μεμονω-
μένον, ὡς δὴ κληθεὶς ὑπ' αὐτῷ νόματι, ὄραγ-
θι ἦ αἰκισόμενος προστέχει. ὅπισάς τε αὐτῷ,
τὰς ἐδῆτας τῷ μηρῷ καθέλκουτι, ἀπειραμ-
μένω, πάντη ξιφιδίω, ὃ μὲν χεῖρας ἔφερε λα-
θαῖσιν. καὶ εἴς δὲ τῆς πληγῆς ἐπὶ τῆς κατακλεῖ-
δος φρομένης, ἀπροσδοκήτως καὶ αἰφυλάκτως ὁ
Αὐτωνίος αὐηρέθη. πεσόντος δὲ αὐτῷ, πιδή-
σας ἵππῳ ἔφυγε ὁ Μαρτιάλιος. Γερμανοὶ δὲ
ἵππεῖς, οἷς ὁ Αὐτωνίος ἔχαιρε, φρυροῖς τε τῷ
σώματος ἐγκύτο, καὶ τοσπῶν ἀφειώτες εἰς ὄσον
οἱ

οἱ λοιποὶ, πρῶτοί τε ἴδόντες τὸ θύρόμυρον, διέ-
ξατες τὸν Μαρτιάλιον, κατηκόντισαν ὡς δὲ καὶ
ὁ λοιπὸς στρατὸς εἶδε τὸ πραχθὲν, πάντες συ-
γέθραμον· καὶ πρῶτος ὁ Μακεῖνος, ἕπιστας τῷ
πτώματι, ὀλοφύρεσθαι τε καὶ θρύψειν προσεποιή-
σθ. Ὁ, τε στρατὸς πᾶς χαλεπῶς καὶ δυσφόρως
ἰστηκε τὸ πραχθὲν. συντραπιώτεων γὰρ καὶ κοι-
νωνῶν τῆς Βίζ, ἀλλ' ἐκ αὐρχόντας ὥστο διποβε-
βληκόσαι, καὶ οὐδεμίαν πως ἔπιβαλλοι ἐπώπτεον
ἐπ τὸ Μακεῖνον, φόρτο δὲ τὸν Μαρτιάλιον οἴ-
κείων ἔχθρας αύμαντα. καὶ οἱ μὲν, ἔκαστος
εἰς τὰς σκληρὰς ἐπανῆσαν. ὁ δὲ Μακεῖνος πυρὶ^{τό}
κατέδεστρος τὸ σωμάτιον, τελέτε κόπιν, κάλπῃ
τινὶ ἐμβαλανόν, ἐπεμψε τῇ μητρὶ αὐτῷ κατα-
θάψαι. ἐπὶ Αὐτιοχείᾳ θάξιβοση. ἐκείνη δὲ
ἐπὶ τοῖς τοῦ παῖδον ὄμοιας βύμφοραῖς, εἴτε
ἔκχοσα, εἴτε κελοθεῖσα, ἀπεκαρτέρησε. Τοιό-
τῳ μοι δὴ τέλει ἐγένετο ὁ Αὐτωνῖνος, καὶ οὐ
μήτρ, Ἰγλία, βιώσαντες ὡς προσίριται. πᾶς
δὲ ὁ ἥρόνος ἐν ᾧ μόνος ἐβασιλέυσε, αὖτον τὸ
παῖδος καὶ τὴν αδελφήν, ἐξ ἐτεσι σωστελέθη.